

Arrest

nr. 131 215 van 13 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2014 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn en geboren op 11 september 1986.

Op 4 oktober 2013, volgens briefwisseling in het administratief dossier, dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in haar hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn.

Op 2 april 2014 wordt aan de verzoekende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) uitgereikt door de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Een onderdeel van het middel luidt:

“Aangaande de tenlasteneming

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker onvoldoende heeft aangetoond dat betrokkene ten laste was van zijn ouders.

Uit de bestreden beslissing blijkt op geen enkele wijze hoe deze afweging in het dossier van verzoeker gemaakt werd.

In eerste instantie wenst verzoeker op te merken dat in de bestreden beslissing vermeld wordt dat uit het administratief dossier van verzoeker niet zou blijken dat betrokkene sedert 2013 in België verblijft.

Dit is flagrant onwaar!

De bestreden beslissing vermeldt immers zelf dat verzoeker zijn aanvraag indiende op 04.10.2013, bijgevolg mag men ervan uitgaan dat verzoeker reeds sinds 2013 in België verblijft.

Het is dan ook flagrant onzorgvuldig van verwerende partij om hier onvoldoende rekening mee te houden.

Heeft men het dossier van verzoeker wel bekeken?!

Vervolgens wenst verzoeker op te merken dat er sprake is van een misverstand.

Hij was in Nepal ten laste van zijn ouders en reisde naar België, waar zijn ouders, broer, schoonzus en nichtje verblijven.

Verzoeker wou alles correct en via de geldende regelgeving doen en diende zich aan bij de gemeente om een aanvraag tot gezinshereniging in te dienen op 04.10.2013.

Hij legde verschillende stukken neer die bewijzen dat hij ten laste was van zijn ouders, en dit reeds voor een periode van 4 jaar.

Dat verzoeker van mening is dat hij al deze stukken heeft ingediend en dat hij bijgevolg niet begrijpt waarom hij nu een negatieve beslissing mocht ontvangen.

Dat hij wel degelijk in het bezit is van documenten waaruit blijkt dat hij, tot op het moment van zijn vertrek uit Nepal, ten laste was van zijn ouders.

Dat, in tegendeel tot wat verwerende partij insinueert, verzoeker wel degelijk blijvende financiële steun heeft gekregen van zijn ouders.

Gelieve in de bijlage verschillende betalingsbewijzen terug te vinden waaruit duidelijk blijkt dat de ouders van verzoeker hem financieel zijn blijven steunen tot zijn aankomst in België.

Het mag duidelijk zijn dat hier sprake is van een misverstand en dat de aanvraag van verzoeker bijgevolg wel degelijk goedgekeurd dient te worden. (...)”

2.2. Dit betoog geeft te kennen dat volgens verzoekende partij bewijsstukken van tenlastenemingen door de descendentes werden voorgelegd tot aan de aankomst van de verzoekende partij in België.

De Raad kan slechts vaststellen dat de verwerende partij slechts een partieel administratief dossier heeft neergelegd. Alhoewel in de briefwisseling wordt gesproken van de bijlage 19ter en van “bewijs ten laste in het verleden” ontbreken deze documenten. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij de aanvraag heeft ingediend en stukken heeft overgemaakt betreffende de tenlasteneming door de ouders (zie e-mail van D.H.S. van 14 oktober 2013 van de dienst vreemdelingenzaken te Antwerpen). Deze bevinden zich niet in het administratief dossier zodat de Raad evenmin kan nagaan of de stukken die de verzoekende partij aan het verzoekschrift hecht al dan niet werden kenbaar gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. De verwerende partij ontkent niet dat er stukken zijn overgemaakt maar houdt voor dat deze niet 2013 betreffen.

2.3. Ter beoordeling van de hierboven beschreven onderdelen van het middel is het noodzakelijk te beschikken over het administratief dossier om te weten welke documenten wanneer zijn overgemaakt aan de verwerende partij opdat de reden van de beslissing kan worden nagegaan, te meer in de nota verkeerdelijk wordt gesteld dat niet blijkt dat de verzoekende partij zich in 2013 in het Rijk bevond terwijl de bestreden beslissing ook stelt dat de aanvraag is ingediend op 4 oktober 2013

In casu kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde van de burgemeester is gegrond. Evenmin kan er worden

nagegaan of de administratie wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867). Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van 2 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN